

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/968 en 06/969 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 22 mei 2007 in
de gedingen tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 december 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 mei 2007, verzonden op 25 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

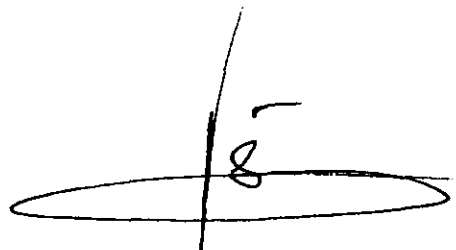
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 september 2007

91-540.

Verzonden: 12 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06/968
AWB 06/969

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 22 mei 2007

in de zaak van:

geboren op
van Soedanese nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. M. Woudwijk, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. C.M. de Koning, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiseres heeft op 24 maart 2001 een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij besluit van 9 oktober 2001 heeft verweerder deze aanvraag, welke is aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, afgewezen. Bij uitspraak van 3 april 2003 heeft deze rechtbank, zittinghoudende te Alkmaar (AWB 01/58678), het tegen dit besluit ingestelde beroep gegrond verklaard en het besluit van 9 oktober 2001 vernietigd.
- 1.2 Bij besluit van 3 juli 2003 heeft verweerder de aanvraag van 24 maart 2001 wederom afgewezen. Bij uitspraak van 17 december 2004 (AWB 03/42618) heeft deze rechtbank en nevenzittingsplaats het tegen dit besluit gerichte beroep gegrond verklaard en het besluit van 3 juli 2003 vernietigd.
- 1.3 Bij besluit van 2 december 2005 heeft verweerder de aanvraag van 24 maart 2001 wederom afgewezen. Hiertegen heeft eiseres op 29 december 2005 beroep ingesteld (AWB 06/968).

zaaknummer: AWB 06/968
AWB 06/969

2

- 1.4 Eiseres heeft op 1 juli 2004 een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel onbepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 2 december 2005 is deze aanvraag afgewezen. Hiertegen heeft eiseres op 29 december 2006 beroep ingesteld (AWB 06/969).
- 1.5 Verweerder heeft in beide procedures één verweerschrift ingediend.
- 1.6 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 12 februari 2007. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank de bestreden besluiten aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
 - 2.2 Eiseres behoort tot de Fung bevolkingsgroep en is afkomstig uit in Soedan. Nadien heeft zij gewoond, vanaf 1976, in heeft zij gestudeerd in Egypte, van 1986 tot 1988, en was zij vervolgens woonachtig in In 1996 werd haar geboortedorp door de SPLA aangevallen, mensen werden verkracht en huizen werden in brand gestoken. Nadat de SPLA het dorp in handen had, werden de bewoners door de autoriteiten beschuldigd van het geven van hulp aan de SPLA. Eiseres werd, ook vanwege het feit dat zij gestudeerd heeft, opgepakt en geslagen. Zij werd beschouwd als tegenstander van de fundamentalistische moslims. Om te voorkomen dat zij in het buitenland kritiek zou geven op de autoriteiten heeft zij een verklaring moeten ondertekenen dat ze niet zou verlaten. In 1998 heeft eiseres om verlenging van haar paspoort gevraagd maar dit werd door de veiligheidsdienst geweigerd. In 1999 moest eiseres zich melden bij de veiligheidsdienst omdat zij met drie christenen en vier moslims een vereniging wilde oprichten. Zij werd ervan beschuldigd afvallige van de islam te zijn en christenen op te zetten voor het claimen van hun rechten. Eind januari 2001 kwamen mensen van de veiligheidsdienst naar het huis waar zij woonde samen met de christelijke familie van een vriendin. Zij kon ontsnappen. Op een onderduikadres hoorde eiseres dat de veiligheidsdienst naar haar op zoek was. Op 21 maart 2001 heeft zij Soedan verlaten.
 - 2.3 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat, met tegenwerping van de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw), van haar asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat, zodat dit ongeloofwaardig wordt geacht. Deze ongeloofwaardigheid geldt ook ten aanzien van de door eiseres gestelde herkomst uit Zuid-Soedan, hetgeen bevestigd wordt door de resultaten van een afgenomen taalanalyse.
 - 2.4 Eiseres heeft de resultaten van de taalanalyse bestreden en daartoe een contra-expertise overgelegd.
- De rechtbank overweegt het volgende.
- 2.5 In het door de rechtbank vernietigde besluit van 3 juli 2003 heeft verweerder het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig bevonden. In de uitspraak van de rechtbank van 17 december 2004 wordt overwogen dat verweerder in redelijkheid tot ongeloofwaardigheid van het asielrelaas heeft kunnen concluderen. Tegen deze

zaaknummer: AWB 06/968
AWB 06/969

3

uitspraak heeft eiseres geen hoger beroep ingesteld, zodat thans van dit oordeel dient te worden uitgegaan.

- 2.6 De rechtbank heeft het besluit van verweerder van 3 juli 2003 vernietigd op de grond dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd waarom eiseres geen reëel risico op een behandeling als verboden in artikel 3 van het Verdrag van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) loopt. Daarbij overweegt de rechtbank: "Eiseres is afkomstig uit Zuid-Sudan en het ambtsbericht maakt melding van mogelijke problemen bij terugkeer, met name bij Zuid-Sudanezen."
- 2.7 Naar aanleiding van de uitspraak van de rechtbank, alsmede op grond van voortgaande inzichten en kennis over Sudan, heeft verweerder nader onderzoek gedaan naar de herkomst van eiseres. In het rapport taalanalyse van 25 mei 2005 is geconcludeerd dat eiseres eenduidig te herleiden valt tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Noord-Soedan. Op grond van de resultaten van de taalanalyse heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat aan de door eiseres gestelde herkomst uit Zuid-Soedan geen enkel geloof meer wordt gehecht.
- 2.8 Eiseres heeft, bij de indiening van de zienswijze op het voornemen van verweerder om de aanvraag af te wijzen, een rapport van contra-expertise van 27 oktober 2005 overgelegd, welke contra-expertise is uitgevoerd, via de Taalstudio te Monnickendam, door prof. Al-Amin Abu-Manga, verbonden aan het Instituut van Afrikaans en Aziatische Studies bij de Universiteit van
- 2.9 De rechtbank stelt vast dat het rapport taalanalyse en de contra-expertise niet van mening verschillen over de door eiseres gesproken taal. In het rapport taalanalyse wordt gesteld dat op grond van woordkeuze en uitspraak van het Arabisch van eiseres aan te nemen valt dat zij behoort tot de gegoede burgerij van Noord-Soedan. De opsteller van de contra-expertise stelt dat de door eiseres gebruikte taal heen en weer springt van "Hoog Arabisch", dat gesproken wordt door goed opgeleide mensen (tot en met academisch niveau) en dat gebruikt wordt om intellectuele denkbeelden uit te drukken, naar "informeel Soedanees Arabisch", ook wel Arabisch genoemd, dat tegenwoordig gebezigd wordt in alle grote steden van Soedan. Gezien de levensloop van eiseres, die twee universitaire studies, waaronder een studie in Egypte, heeft gevolgd en in ieder geval langdurig in Khartoum heeft gewoond, is deze overeenkomst in conclusies niet verrassend.
- 2.10 Verschil van mening over de herkomst tussen de beide taalanalisten vindt niet zijn oorsprong in de taal, maar in (de waardering van) de achtergrond-informatie die door eiseres wordt gegeven. De rechtbank heeft gerede twijfel of taalanalisten op dit punt een specifieke deskundigheid moet worden toegedicht.
- 2.11 De rechtbank moet dan vaststellen dat het rapport taalanalyse, gezien ook de argumenten genoemd in de contra-expertise, weliswaar niet kan uitsluiten dat eiseres uit Zuid-Soedan komt, maar daarvoor ook geen bevestiging kan geven.
- 2.12 Uitgaande van het in eerdere instantie door de rechtbank gegeven oordeel, dat verweerder in redelijkheid tot ongeloofwaardigheid van het asielrelaas heeft kunnen concluderen, is de rechtbank in het verlengde daarvan van oordeel dat, nu de taalanalyse geen nadere bevestiging kan geven voor de door eiseres gestelde herkomst uit Zuid-

zaaknummer: AWB 06/968
AWB 06/969

4

Soedan, verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat aan deze door eiseres gestelde herkomst geen geloof wordt gehecht.

- 2.13 De rechtbank is van oordeel dat verweerder gerechtigd was tot het doen van nader onderzoek naar de herkomst van eiseres. De in de uitspraak van de rechtbank voorkomende zinsnede "Eiseres is afkomstig uit Zuid-Soedan ..." behelst niet een zodanig vaststelling van feiten dat verweerder, na vernietiging van het bestreden besluit en achterwege blijven van hoger beroep, daaraan gebonden zou zijn. De daarop gerichte grond van eiseres faalt.
- 2.14 Tegen de beslissing van verweerder dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33 Vw, heeft eiseres geen zelfstandige beroepsgronden geformuleerd.
- 2.15 Gezien het voorgaande zal de rechtbank de beroepen ongegrond verklaren.
- 2.16 Er is geen aanleiding een der partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.P. Smit, rechter, en op 22 mei 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van L.M. Driessen, griffier.

afschrift verzonden op:

25 MEI 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

W.G. Plein 310
1054 SG Amsterdam

T +31(0)20 412 17 32

F +31(0)20 412 17 95

www.rswadvocaten.nl

Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Per fax: 070-3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3798 B	22 JUN 2007
ZAAKNR.	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Amsterdam, 22 juni 2007

Betreft : hoger beroepschrift
Ons kenmerk : 00602141 / WW/ww
Uw kenmerk : IND nr. 0103.24.8005 / AWB 06/968 en 06/969

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellant kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, WG plein 310, 1054 SG, ten kantore van Ross, Spapens & Woudwijk advocaten.

Mr M. Woudwijk verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de President van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg.nr 06/968 en 06/969, d.d. 22 mei 2007, verzonden op 25 mei 2007. Een kopie van het afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als productie 1.

Grief I

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 2.10, 2.11 en 2.12 van de uitspraak.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

De rechtbank overweegt dat uitgaande van het in eerdere instantie door de rechtbank gegeven oordeel, dat verweerder in redelijkheid tot ongeloofwaardigheid van het asielrelaas heeft kunnen concluderen en nu de taalanalyse geen nadere bevestiging kan geven voor de door eiseres gestelde herkomst uit Zuid-Soedan, verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat aan deze door appellante gestelde herkomst geen geloof wordt gehecht. Appellant wil hierbij het volgende opmerken. De rechtbank is met voornoemde overweging buiten het rechtsgeschil getreden (artikel 8:69 lid 1 AWB).

Verweerder heeft zich op basis van de taalanalyse van 25 mei 2005 en een reactie van Bureau Land en Taal op het standpunt gesteld dat appellante er niet in geslaagd is om door middel van deelname aan een taalanalyse de twijfel weg te nemen die is gerezen omtrent de door appellante opgegeven etnische achtergrond en herkomst. Volgens de rechtbank is nu voldoende dat er eerder door de rechtbank is

geoordeeld dat verweerder in redelijkheid tot ongeloofwaardigheid heeft kunnen concluderen. Dit standpunt is echter niet ingenomen door verweerder.

De rechtbank miskent met haar overwegingen bovendien het belang van de taalanalyse en de contra-expertise. Er was twijfel over de herkomst uit Zuid-Soedan. Er werd door verweerder niet voldoende geacht dat eerder was geoordeeld tot ongeloofwaardigheid. Verweerder heeft zich in de beschikking en het voornemen gebaseerd op de taalanalyse en de reactie van Bureau Land en Taal. De contra-expertise liet een andere conclusie zien dan de conclusie in de taalanalyse. De contra-expert komt tot de conclusie dat appellante wel degelijk Funj is in tegenstelling tot de taalanalist van de IND. Als de rechtbank tot de conclusie komt dat de taalanalyse in deze zaak niet het juiste middel was om de afkomst vast te stellen, had het beroep gegrond verklaard dienen te worden omdat verweerder zich hierop wel baseerde.

Verder wil appellante opmerken dat er niet door de rechtbank kan worden gesteld dat zij twijfel heeft op taalanalisten op dit punt een specifieke deskundigheid moet worden toegedicht. De taalanalyse en de contra-expertise worden dan ook niet meegenomen in het oordeel. Zoals hiervoor ook reeds verwoord heeft verweerder haar oordeel gebaseerd op de taalanalyse. Er kan dan ook niet zomaar voorbij gegaan worden aan dit dragende argument van verweerder. Als verweerder hierop tot de conclusie komt dat de gerezen twijfel niet is weggenomen en de rechtbank is van oordeel dat deze taalanalyse niet meegenomen kan worden is het enige mogelijk oordeel gegrondverklaring van het beroep. Dit omdat verweerder een verkeerd middel hanteert om tot vaststelling van de afkomst van appellante te komen.

Grief II

Appellante kan zich niet verenigen met de overweging 2.13 van de uitspraak.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

De rechtbank miskent het feit dat er tijdens de vorige uitspraak wel degelijk is vast komen te staan dat appellante uit Zuid-Soedan afkomstig is. Uit het ambtsbericht bleek destijds dat mensen afkomstig uit Zuid-Soedan mogelijke problemen bij terugkeer kunnen krijgen. Het was dus zeer relevant dat appellante uit Zuid-Soedan afkomstig was. In de uitspraak had niet tot de conclusie gekomen kunnen worden dat het artikel 3 EVRM-risico niet voldoende was gemotiveerd als niet uitgegaan werd van de afkomst van appellante. Dat de rechtbank Haarlem heeft overwogen in de uitspraak van 17 december 2004: *"Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd waarom eiseres geen reëel risico op een behandeling zoals verboden in artikel 3 EVRM loopt. Eiseres is afkomstig uit Zuid-Sudan en het ambtsbericht maakt melding van mogelijke problemen bij terugkeer, met name bij Zuid-Sudanezen"* is dan ook wel degelijk een zodanige vaststelling van feiten dat verweerder na vernietiging van het bestreden besluit en achterwege blijven van hoger beroep, daaraan gebonden was.

Grief III

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 2.15 van de uitspraak.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

Gezien hetgeen in de voorgaande grieven naar voren is gebracht had de rechtbank de beroepen dan ook niet ongegrond kunnen verklaren.

De grieven dienen in onderlinge samenhang te worden behandeld.

Petitum

Op grond van vorenstaande verzoekt appellante u het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en de Staatssecretaris te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

mr. M. Woudwijk

cc. GCPV